

Κασσιανή (9ος αι.)

Γυνὴ μοχθηρὰ καὶ φίλεργος καὶ σώφρων
τὴν δυστυχίαν νενίκηκε προδήλως·
γυνὴ δὲ νωθρὰ καὶ μίσεργος καὶ φαύλη
τὴν κακὴν ὄντως ἐπεσπάσατο μοῖραν.

Κακὸν ἡ γυνή, κἂν ὥραία τῷ κάλλει· 5
τὸ γὰρ κάλλος κέκτηται παραμυθίαν·
εἰ δ' αὖ δυσειδὴς καὶ κακότροπος εἴη,
διπλοῦν τὸ κακὸν παραμυθίας ἄτερ.

[Από: Θ. Δετοράκης, *Βυζαντινή Φιλολογία*, τ. β', Ηράκλειο 2003, σ. 471-2]